

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.822 van 19 december 2012
in de zaak A. 200.547/XIV-34.579**

In zake : Rony EYMAEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Iris Exelmans
kantoor houdend te 3290 Diest
Schellekensberg 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE LANAKEN-MAASMECHELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kathleen Daenen
kantoor houdend te 3630 Maasmechelen
Hermanslaan 14, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing waarbij (verzoekers) kandidatuur als inspecteur van lokale recherche PZ Lanaken als ‘niet geschikt’ werd bevonden en tegen de beslissing van de politieraad waarbij de heer Mario Bussolotto wordt benoemd als inspecteur van de lokale recherche PZ Lanaken, aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 maart 2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.790 van 17 oktober 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die loco advocaat Iris Exelmans verschijnt voor de verzoeker, advocaat Kathleen Daenen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is sinds 1987 tewerkgesteld bij de politie en sinds 2007 is hij als referentierechercheur (INP) tewerkgesteld bij de federale gerechtelijke politie Brussel-Asse op de opsporingsafdeling van de nationale luchthaven.

Op 28.10.2010 verklaart de gemeenteraad van Lanaken een betrekking van inspecteur van politie, functie lokale recherche, bij mobiliteit vacant. Luidens die beslissing betreft het een gespecialiseerde betrekking, maar kandidaten die niet in het bezit zijn van het vereiste brevet kunnen zich ook kandidaat stellen. De oproep tot kandidaatstelling wordt op 10.12.2010 bekendgemaakt en de kandidaturen dienen uiterlijk op 31.12.2010 ingediend te zijn. In de bijlage 5 bij de oproep wordt onder meer bepaald dat de brevethouders die geschikt worden bevonden voorrang genieten. Tevens wordt de functiebeschrijving en het gewenst profiel vermeld. De samenstelling van de selectiecommissie is nader te bepalen door de politiezone en er wordt geen kennistest voorzien.

Zeven personeelsleden stellen zich kandidaat, waaronder de verzoeker. Op 28.01.2011 laat één van de kandidaten weten dat hij niet zal deelnemen aan de mobiliteitsronde. De overige kandidaturen zijn volledig en bijgevolg ontvankelijk. De verzoeker blijkt de enige te zijn die over een brevet beschikt.

De kandidaten worden op 07.02.2011 uitgenodigd voor een gesprek met de selectiecommissie op 28.02.2011. De selectiecommissie wordt op 15.02.2011 samengesteld door de politieraad van de politiezone Lanaken-Maasmechelen.

Op 28.02.2011 hebben de kandidaten een gesprek met de selectiecommissie. Van deze gesprekken wordt een omstandig verslag opgemaakt. De criteria waarop de kandidaten beoordeeld worden zijn: contactvaardigheid en klantgerichtheid, flexibiliteit, motivatie, kennis beroepsinhoud, kennis politiestructuur en varia (beschrijvende beoordeling). Deze criteria krijgen een wegingscoëfficiënt. De kandidaten dienen in totaal een score van minimaal 60/100 te behalen. Slechts één kandidaat behaalt dit minimum, met name Mario Bussolotto (69/100). De verzoeker behaalt een score van 52/100 (voor de criteria motivatie, kennis beroepsinhoud en kennis politiestructuur behaalt hij geen 50 %). De scores worden verantwoord met een beknopte beschrijving. De gesprekken vonden plaats in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het ACV en van het

NSPV die geen bemerkingen maakten. Aangezien enkel de kandidaat Mario Bussolotto het vereiste minimum behaalde krijgt enkel hij een gunstig advies.

Bij brief van 02.03.2011 van de waarnemend korpschef, tevens voorzitter van de selectiecommissie, wordt aan de verzoeker meegedeeld dat hij door de selectiecommissie als niet geschikt werd bevonden voor de te begeven functie.

Artikel VI.II.29 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna RPPol) bepaalt het volgende:

“Na de vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de in aanmerking komende kandidaten, maakt de in artikel VI.II.41 of VI.II.46 of, naar gelang van het geval, de in artikel VI.II.44 of VI.II.52 bedoelde selectiecommissie een gemotiveerd voorstel op bevattende enerzijds de kandidaten die zij geschikt heeft bevonden voor de betrekking en anderzijds de kandidaatstellingen die niet ontvankelijk zijn of waarvan ze de kandidaten niet geschikt bevindt.

De in het eerste lid bedoelde commissie deelt aan de niet geschikte kandidaten de redenen van hun ongeschiktheid mee.

De kandidaat die zich benadeeld acht, kan binnen de tien dagen na de kennisgeving een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de in het eerste lid bedoelde selectiecommissie. Een buiten deze termijn verzonden bezwaarschrift is niet ontvankelijk.

De in het eerste lid bedoelde selectiecommissie oordeelt over de ontvankelijkheid en gegrondheid van de bezwaarschriften en deelt haar beslissing mee aan de betrokken kandidaten.”.

Aangezien uit deze bepaling blijkt dat de selectiecommissie slechts een gemotiveerd voorstel opmaakt waartegen bovendien nog een bezwaarschrift kan ingediend worden, kan niet aangenomen worden dat de brief van 2 maart 2011 waarmee de voorzitter van de selectiecommissie aan de verzoeker heeft meegedeeld dat hij ongeschikt bevonden was een aanvechtbare beslissing is. Na een onderzoek prima facie werd in het auditoraatsverslag over het verzoek tot schorsing en in het arrest nr. 215.790 over het verzoek tot schorsing dus ten onrechte aangenomen dat de bedoelde brief van 2 maart 2011 de eerste bestreden beslissing is.

Op 05.03.2011 stuurt de verzoeker een e-mail naar de burgemeester van de gemeente Lanaken, tevens voorzitter van de politieraad van de politiezone, waarin hij onder meer zijn twijfels uit omtrent de objectiviteit van

de selectie en waarin hij tevens meedeelt dat hij klacht heeft ingediend bij de Algemene Inspectie. Op 09.03.2011 antwoordt de burgemeester per e-mail dat hij geen uitspraak kan doen over de gevoerde selectie en dat hij een afschrift van de e-mail doorstuurt naar de waarnemend korpschef en de korpschef.

Op 11.03.2011 dient de verzoeker een bezwaarschrift in bij de waarnemend korpschef (tevens voorzitter van de selectiecommissie) waarin hij onder meer vraagt dat hem conform artikel VI.II.29, tweede lid RPPol, de redenen meegedeeld worden op basis waarvan hij ongeschikt werd verklaard.

Op 15.03.2011 keurt de politieraad de selectieprocedure en het proces-verbaal van de selectiecommissie goed. In deze beslissing worden de door de selectiecommissie geschikt bevonden en niet geschikt bevonden kandidaten (onder meer de verzoeker) vermeld. Dit is de eerste bestreden beslissing.

In dezelfde beslissing wordt de enige door de selectiecommissie geschikt bevonden kandidaat, Mario Bussolotto, aangesteld in de functie van inspecteur lokale recherche.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Bij brief van 17.03.2011 deelt de waarnemend korpschef zijn antwoord op het ingediende bezwaarschrift aan de verzoeker mee. Inzake het niet geschikt bevinden van de verzoeker wordt onder meer het volgende gesteld:

“Tijdens het selectiegesprek voor de commissie worden de kandidaten getoetst aan een aantal criteria, met name contactvaardigheid en klantgerichtheid van de kandidaat, zijn flexibiliteit, motivatie, kennis van de beroepsinhoud, kennis van de politiestructuur en varia, waarin rekening wordt gehouden met ervaring, brevetten en dergelijke meer. Om een gunstig advies van selectiecommissie te krijgen werd een totale score van 60 % vooropgesteld.

U heeft tijdens het gesprek zelf aangehaald dat u zich weinig had voorbereid en vooral steunde op uw parate kennis. Dit houdt in dat een aantal zaken, specifiek voor de lokale politie en haar structuren, u niet of niet helemaal bekend zijn, hetgeen tijdens het gesprek ook naar voor kwam. Bovendien gaf u ook bij de praktijkvoorbeelden regelmatig zeer vage en/of foutieve informatie en probeerde u in discussie te treden over de aanpak hiervan.

Indien u nog bijkomende vragen heeft, kan u mij steeds contacteren voor een persoonlijk onderhoud.”.

Per mail van 22.03.2011 vraagt de verzoeker dat de notulen van de politieraad van 15.03.2011 hem overgemaakt zouden worden. De beslissing van de politieraad van 15.03.2011 wordt per mail van 23.03.2011 en per aangetekende zending van 24.03.2011 aan de verzoeker meegedeeld.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord de volgende excepties op:

“A. onjuiste en onvolledige vermeldingen in het inleidend verzoekschrift:

1° onnauwkeurige aanduiding van de bestreden beslissing(-en) in het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift

Het beschikkend gedeelte van het enig verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing uitgaande van verzoeker luidt:

"Het vorenstaand rekwest als ontvankelijk en gegrond te aanvaarden en dienovereenkomstig rechtdoende de schorsing te bevelen van de bestreden beslissing waarbij de kandidatuur van verzoeker

Dienvolgens de vernietiging te bevelen van voornoemde beslissing"

Het beschikkend gedeelte van het betreffende verzoekschrift is dan ook onvoldoende duidelijk geformuleerd.

Het verzoekschrift moet, wat gevorderd wordt en de feitelijke rechtsgrond waarop de vordering is gesteund op zodanige manier onder woorden brengen dat de verwerende partij en de rechter aan de hand van wat het verzoekschrift bevat, kunnen bepalen wat de grondslag is van het beroep, zonder dat de interpretatie van wat verzoeker wil, uitloopt op het maken van veronderstellingen.

Voldoet het verzoekschrift niet aan deze voorwaarden, dan is het als zodanig ongeldig.

De formulering van de vordering van verzoeker in het beschikkend gedeelte van het door hem ingediende verzoekschrift doet aannemen dat verzoeker uiteindelijk enkel de beslissing waarbij zijn kandidatuur ongeschikt werd verklaard wenst aan te vechten. Hij dringt aan op vernietiging van voornoemde bestreden beslissing (enkelvoud).

De formulering van de vordering door verzoeker in zijn verzoekschrift schept dan ook grond tot verwarring en veronderstellingen, waardoor de geldigheid ervan is aangetast.

2° geen juiste vermelding van de verwerende partij

De beslissing van de Politieraad van 15 maart 2011 (voor zover deze dient mede begrepen te worden in het annulatieberoep van verzoeker, quod non) gaat uit van de PZ Lanaken-Maasmechelen en niet van de PZ Lanaken. De politiezone Lanaken bestaat overigens niet meer sinds 1 januari 2011.

B. Wat betreft de ontvankelijkheid ratione temporis

Verzoekende partij zet, met betrekking tot de ontvankelijkheid ratione temporis in zijn verzoekschrift uiteen dat hij beschikt over een termijn van 60 dagen volgend op de betekening van de bestreden beslissing.

De beslissing waarbij de kandidatuur van verzoeker, na beraadslaging door de selectiecommissie, voor de functie van inspecteur lokale recherche voor de

politiezone Lanaken, niet-geschikt werd bevonden, dateert van 2 maart 2011.

Verzoeker heeft kennis van deze beslissing sedert 4 maart 2011 (zie bladzijde 8 verzoekschrift).

Bij schrijven van 17 maart 2011 werden de redenen van deze ongeschiktverklaring meegedeeld aan verzoeker.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert houdt deze brief geen kennisgeving in van de benoeming van de heer Bussolotto. Deze brief werd evenmin pas aangetekend verzonden op 24 maart 2011.

Uit het feitelijk relaas van verzoeker, maar ook uit de stukken, volgt wel dat verzoeker minstens reeds op 22 maart 2011 kennis had van de beslissing van niet-geschiktheid én van de redenen hiertoe, evenals van de beslissing van de politieraad.

Niet enkel was verzoeker op de hoogte van het feit dat er een beslissing was genomen, doch tevens kende hij — gezien zijn feitenrelaas — de draagwijdte hiervan.

Op 23 maart 2011 werd verzoeker per mail in kennis gesteld van de beslissing van de politieraad.

Het door verzoeker ingestelde beroep is dan ook ontijdig en dient onontvankelijk te worden verklaard.”.

4.2. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord als volgt:

“Verwerende partij stelt dat in het inleidend verzoekschrift niet duidelijk vermeld wordt welke de bestreden beslissing is.

Evenwel wordt duidelijk vermeld dat de bestreden beslissing bijgevoegd wordt onder nummer 1 van de inventaris der stukken, en dat het de beslissing is waarbij verzoeker zijn kandidatuur als ongeschikt wordt beoordeeld en waarbij de heer Bussolotto wordt benoemd.

Het betreft de beslissing van 15 maart 2011 van de politieraad van de PZ Lanaken - Maasmechelen, beslissing die op 25 maart 2011 ter kennis wordt gebracht van verzoeker.

Het is aldus klaar en duidelijk tegen welke beslissing beroep werd aangetekend.

Alle beslissingen genomen voor 15 maart 2011, zijnde de bestreden beslissing zijn te beschouwen als voorbereidende handelingen.

Het feit dat tijdens de procedure de afzonderlijke politiezones Maasmechelen en Lanaken samengevoegd zijn tot één politiezone, kan geen aanleiding geven tot onontvankelijkheid van het inleidend verzoekschrift.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vordering tot nietigverklaring kan ingediend worden binnen de termijn van zestig dagen vanaf de betekening van de bestreden beslissing. De termijn gaat in de dag volgend op de betekening. Dit is de eerste dag van de termijn van 60 dagen.

Elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een administratieve overheid ter kennis wordt gebracht dient de beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende normen en termijnen te vermelden, bij ontstentenis waarvan de verjaringstermijnen voor het indienen van het beroep geen aanvang nemen.

In casu kwam verzoeker op 4 maart 2011 te weten dat hij ongeschikt verklaard was. Hij ontving immers op 4 maart 2011 een schrijven per gewone post, waarin werd vermeld dat hij ongeschikt verklaard was. Deze brief vermeldde niets over de

beroepsmogelijkheden.

Verzoeker diende overeenkomstig artikel VI.II.29, derde lid van het KB van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten binnen de tien dagen na de kennisgeving van de ongeschiktheidsbeslissing een gemotiveerd bezwaarschrift in bij de selectiecommissie, die voorgezeten werd door de heer waarnemend korpschef, de heer Loyens.

Bij schrijven van 17 maart 2011, uitgaande van de voorzitter van de selectiecommissie waarbij in bijlage de aanstellingsbeslissing van de Politieraad was gevoegd, vernam verzoeker dat de heer Bussolotto was benoemd en dat er aldus geen rekening werd gehouden met zijn bezwaar.

Verzoeker ontving de brief per aangetekende post, en deze aangetekende brief werd aan het adres van verzoeker aangeboden op 25 maart 2011, waarna verzoeker deze brief ging afhalen.

Ook in deze brief, die verzoeker per aangetekende post werd overgemaakt op 24 maart 2011, werd geen enkele clausule opgenomen waarin de beroepsmogelijkheden werden vermeld. De termijn om de vordering tot schorsing en vernietiging in te dienen begint aldus te lopen vanaf 25 maart 2011;

De vordering wordt tijdig ingesteld en is ontvankelijk.”.

4.3. *Beoordeling*

4.3.1. Wat betreft de onvolledige en onjuiste vermeldingen in het verzoekschrift:

4.3.1.1. Wat betreft de onduidelijkheid omtrent het voorwerp van het beroep:

In het inleidend gedeelte van het verzoekschrift wordt de schorsing en de nietigverklaring van zowel de beslissing waarbij de verzoeker niet geschikt werd bevonden voor de betrekking van inspecteur, als de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto wordt benoemd tot inspecteur gevorderd.

Het beschikkend gedeelte is inderdaad niet meteen heel duidelijk gesteld. Er kan enkel uit afgeleid worden dat de verzoeker de nietigverklaring vraagt van “voornoemde bestreden beslissing”, waarmee kennelijk de beslissing waarbij hij niet geschikt werd verklaard wordt bedoeld. De verzoeker zou aldus niet de vernietiging van de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto wordt benoemd vragen.

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden.

Vooreerst moet vastgesteld wordt dat – zoals hierna zal blijken – in ieder geval het vijfde en het achtste middel enkel kunnen betrokken worden op de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto tot inspecteur wordt benoemd. Hieruit blijkt impliciet maar zeker dat de verzoeker ook beoogt dat deze beslissing vernietigd wordt.

Bovendien maken de beslissing waarbij de verzoeker ongeschikt werd bevonden en de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto wordt benoemd deel uit van één en dezelfde beslissing, met name deze van de politieraad van 15 maart 2011 (cfr. supra in het feitenrelaas waaruit is gebleken dat de brief van de voorzitter van de selectiecommissie van 2 maart 2011, waarbij aan de verzoeker meegedeeld werd dat hij niet geschikt was bevonden, niet als de eerste bestreden beslissing kan worden beschouwd aangezien deze brief slechts als een voorstel kan worden beschouwd, waartegen bovendien nog bezwaar mogelijk was).

Er kan dan ook geen redelijke twijfel over bestaan dat de verzoeker de nietigverklaring van beide bestreden beslissingen beoogt.

De exceptie moet verworpen worden.

4.3.1.2. Wat betreft de onjuiste aanduiding van de verwerende partij:

In het verzoekschrift wordt de politiezone Lanaken als verwerende partij aangeduid, terwijl de bestreden beslissingen uitgaan van de politiezone Lanaken-Maasmechelen (aangezien de PZ Lanaken niet meer bestond).

Overeenkomstig artikel 2, § 1, 4° van het algemeen procedurereglement moet het verzoekschrift de naam en het adres van de verwerende partij vermelden. Dit voorschrift heeft tot doel de identificatie van de verwerende partij mogelijk te maken. De regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is van inquisitoriale aard en bijgevolg moet de administratieve overheid, die als verwerende partij optreedt niet op straffe van niet-ontvankelijkheid of nietigheid in het verzoekschrift worden vermeld. Het volstaat dat de Raad van State aan de hand van de in het

verzoekschrift vermelde gegevens in staat is om de verwerende partij te identificeren. Het onjuist aanduiden van de verwerende partij in het verzoekschrift heeft de identificatie van deze laatste niet belet en heeft geen invloed gehad op het verdere goede en normale verloop van de procedure. De exceptie moet verworpen worden.

4.3.2. Wat betreft de tijdigheid van het beroep:

Zoals hoger reeds uiteengezet maken zowel de beslissing waarbij de verzoeker ongeschikt werd bevonden als deze waarbij de kandidaat Mario Bussolotto werd benoemd deel uit van één en dezelfde beslissing, met name deze van de politieraad van 15 maart 2011.

Vermits de beslissing waarbij de verzoeker ongeschikt werd verklaard zijn rechtstoestand nadelig beïnvloedt, betreft het een beslissing die hem individueel betekend moest worden. Indien de betekening van een aan de betrokkene te betekenen en formeel te motiveren beslissing niet de motivering bevat, doet zij de beroepstermijn niet ingaan. Deze gaat slechts in wanneer de betrokkene ook kennis krijgt van de motieven. Overeenkomstig artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vangt de beroepstermijn overigens slechts aan indien de betekening van de akte of van de beslissing met individuele strekking de beroepsmogelijkheid, de vormvoorschriften en termijn vermeldt. Indien daar niet aan voldaan wordt, begint de beroepstermijn maar te lopen vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de beslissing. De brief van 23 maart 2011 (aangetekend verzonden op 24 maart 2011) waarmee de beslissing van de politieraad van 15 maart aan de verzoeker werd meegedeeld maakt geen melding van de mogelijkheid om tegen de beslissing waarbij hij ongeschikt werd bevonden een beroep tot schorsing en/of nietigverklaring in te dienen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg in ieder geval tijdig in zoverre het gericht is tegen de beslissing waarbij de verzoeker ongeschikt werd verklaard.

Wat de tijdigheid van het beroep tegen de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto werd benoemd – beslissing die principieel niet aan de verzoeker moest betekend worden vermits deze zijn rechtstoestand niet wijzigt –

moet vastgesteld worden dat - anders dan de verwerende partij voorhoudt – uit het feitenrelaas van de verzoeker en het administratief dossier niet kan afgeleid worden dat de verzoeker minstens reeds op 22 maart 2011 kennis had van de inhoud van de beslissing van de politieraad van 15 maart 2011. Uit de e-mail van de verzoeker van 22 maart 2011 kan immers enkel afgeleid worden dat hij weet had van een beslissing van de politieraad van 15 maart 2011. Dat hij kennis had van de precieze inhoud van die beslissing blijkt uit niets.

Hoewel de verwerende partij reeds op 23 maart 2011 een e-mail naar de verzoeker heeft verstuurd, met in bijlage een afschrift van de beslissing van de politieraad van 15 maart 2011, kan ook hieruit niet met zekerheid afgeleid worden dat de verzoeker op die datum kennis genomen heeft of kunnen nemen van dat besluit.

Die zekerheid wordt slechts geboden door de aangetekende zending van 24 maart 2011 waarmee de beslissing van 15 maart 2011 aan de verzoeker werd meegedeeld. Die aangetekende zending wordt geacht aangeboden te zijn op 25 maart 2011 zodat de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring van de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto benoemd werd een aanvang genomen heeft op 26 maart 2011. Ook het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing is tijdig (24 mei 2011) ingediend vermits de verwerende partij niet aantoont dat de verzoeker er feitelijk reeds eerder kennis van had.

De exceptie moet verworpen worden.

V. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van het middelen

5.1. De verzoeker voert als derde middel aan: schending van artikel VI.II.29 RPPol en van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht; als vijfde middel: schending van artikel VI.II.31 RPPol, van de gelijke toegang tot het openbaar ambt en het “patere legem quam ipse fecisti”-beginsel en als achtste middel: schending van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht.

5.1.1. Het derde middel wordt als volgt ontwikkeld:

“Artikel 6.2.29 van het KB van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van de personeelsleden van de politiediensten bepaalt het volgende: Na de vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de in aanmerking komende kandidaten, maakt de in artikel VI.II.41 of VI.II.46 of naar gelang van het geval, de in artikel VI.II.44 of VI.II.52 bedoelde selectiecommissie een gemotiveerd voorstel op bevattende enerzijds de kandidaten die zij geschikt heeft bevonden voor de betrekking en anderzijds de kandidaatstellingen die niet ontvankelijk zijn of waarvan ze de kandidaten niet geschikt bevindt.

De in het eerste lid bedoelde commissie deelt aan de niet geschikte kandidaten de redenen van hun ongeschiktheid mee. ...

De kandidaat die zich benadeeld acht, kan binnen de tien dagen na de kennisgeving een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de in het eerste lid bedoelde selectiecommissie. Een buiten deze termijn verzonden bezwaarschrift is niet ontvankelijk.

De in het eerste lid bedoelde selectiecommissie oordeelt over de ontvankelijkheid en gegrondheid van de bezwaarschriften en deelt haar beslissing mee aan de betrokken kandidaten”

Verzoeker ontving op 4 maart 2011 een brief van de waarnemend korpschef, de heer Loyens met volgende inhoud :

Betreft : uw kandidaatstelling voor de vacante functie van inspecteur lokale recherche PZ Lanaken, mobiliteitscyclus 2010-05 reeksnummer 2887

Geachte,

U verscheen voor de selectiecommissie tot aanwerving van een inspecteur lokale recherche voor de politiezone Lanaken.

Na beraadslaging door de selectiecommissie werd uw kandidatuur voor deze functie als ‘niet geschikt’ bevonden.

Wij danken u voor uw belangstelling voor onze zone en wensen u nog veel succes in uw verdere carrière.

Nergens worden de redenen van de ongeschiktheid meegedeeld aan verzoeker.”.

De verzoeker stelt dat de selectiecommissie aldus artikel VI.II.29 RPPol heeft geschonden, alsook de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht. Doordat de redenen van de ongeschiktheid niet meegedeeld werden aan de verzoeker, schendt de bestreden beslissing de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het algemeen rechtsbeginsel dat zegt dat elke beslissing formeel en materieel gemotiveerd moet zijn.

5.1.2. In het vijfde middel voert de verzoeker onder meer aan dat de overheid kandidaat Bussolotto heeft benoemd, alvorens de selectieprocedure beëindigd was, aangezien hij bezwaar had ingediend volgens de wettelijk voorziene procedure, en er blijkbaar pas op 17 maart 2011 een beslissing werd

genomen met betrekking tot het ingediende bezwaar, daar waar blijkens de stukken reeds op 15 maart 2011 de beslissing tot benoeming van kandidaat Bussolotto werd genomen door de politieraad, “hetgeen alle redelijkheid tart”.

Dergelijke handelswijze beknot de gelijke toegang tot het openbaar ambt en houdt tevens een schending in van het adagium “patere legem quam ipse fecisti”, alsook de zorgvuldigheidsplicht.

5.1.3. In het achtste middel voert de verzoeker onder meer aan dat hij tijdig een bezwaarschrift conform artikel VI.II.29 RPPol heeft ingediend en dat hij de politieraad daarvan bovendien in kennis heeft gesteld. Niettegenstaande dat maakt de politieraad geen melding van het bezwaarschrift en de inhoud ervan bij het nemen van de beslissing van 15 maart 2011. De politieraad wachtte niet tot de bezwaarprocedure afgehandeld was om de beslissing van 15 maart 2011 te nemen. De overheid schendt zo de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht. Immers, vooreerst motiveert de overheid niet waarom zij de bezwaarprocedure niet wenste af te wachten, en meer zelfs, zij meldde niets van deze bezwaarprocedure in de beslissing. Zij deed alsof er geen bezwaarprocedure was. Van een zorgvuldige overheid mag toch verwacht worden dat zij de bezwaarprocedure afwacht en eerst afhandelt vooraleer zij een beslissing tot benoeming neemt. De overheid schendt daardoor ook de zorgvuldigheidsplicht.

5.2. De verwerende partij antwoordt hierop het volgende:

5.2.1. Inzake het derde middel:

“In het verslag van de auditeur van 27 juli 2011, opgesteld in het kader van de schorsingsprocedure, werd reeds te kennen gegeven dat artikel VI.II.29 RPPol geen enkele sanctie verbindt aan het niet vermelden van de redenen van het niet geschikt bevinden, zodat er ook geen grond tot nietigheid aanwezig is.

Belangrijk in deze is echter de vaststelling dat verzoeker nadien bij schrijven van 17 maart 2011 uitgaande van de heer Vincent Loyens, waarnemend korpschef en voorzitter selectiecommissie, wel de redenen van zijn niet-geschiedtverklaring werden toegelicht.

Zo werd er inzonderheid op gewezen dat verzoeker weliswaar de enige kandidaat-brevethouder was, maar dat er in casu werd geopteerd om als selectiemodaliteit enkel te werken met een selectiecommissie.

De criteria die bij de beoordeling van de kandidaten in overweging werden

genomen, zijn:

“met name contactvaardigheid en klantgerichtheid van de kandidaat, zijn flexibiliteit, motivatie, kennis van de beroepsinhoud, kennis van de politiestructuur en varia, waarin rekening wordt gehouden met ervaring, brevetten en dergelijke meer. Om een gunstig advies van de selectiecommissie te krijgen werd een totale score van 60% vooropgesteld.

U heeft tijdens uw gesprek zelf aangehaald dat u zich weinig had voorbereid en vooral steunde op uw parate kennis. Dit houdt in dat een aantal zaken, specifiek voor de lokale politie en haar structuren, u niet of niet helemaal bekend zijn, hetgeen tijdens het gesprek ook naar voren kwam.

Bovendien gaf u ook bij de praktijkvoorbeelden regelmatig zeer vage en/of foutieve informatie en probeerde u in discussie te treden over de aanpak hiervan.

Indien u hierbij nog bijkomende vragen heeft, kan u mij steeds contacteren voor een persoonlijk onderhoud.”

Verzoeker heeft aldus kennis gekregen van zijn redenen van ongeschiktheid en heeft tegen deze redenen als zodanig geen kritiek te kennen gegeven.

Verzoeker heeft het ook niet nodig gevonden om nog contact op te nemen met de voorzitter voor verdere bespreking en/of analysering van zijn beoordeling.

Het middel is dan ook niet ernstig en is derhalve onontvankelijk, minstens ongegrond.”.

5.2.2. Inzake het vijfde middel:

“Verzoeker toont nergens in concreto aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel werden geschonden.

Verzoeker beperkt zich enkel tot een opsomming van deze beginselen.

Dat de auditeur in zijn verslag van 27.07.2011 eveneens aangaf:

‘In de mate dat in dit middel aangevoerd wordt dat de kandidaat Bussolotto aangesteld werd vooraleer de bezwaarprocedure werd afgerond, stel ik vast dat artikel VI.II.29, laatste lid, RPPol bepaalt dat de selectiecommissie beslist over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het ingediende bezwaar. Nu het bezwaar van de verzoeker ongegrond werd bevonden, heeft een eventuele onzorgvuldige handelwijze van de politieraad - door een beslissing te nemen over de aanstelling vooraleer de bezwaarprocedure was afgerond - geen negatieve gevolgen gehad voor de verzoeker’.

Het middel is onontvankelijk bij gebrek aan belang, minstens ongegrond.”.

5.2.3. Inzake het achtste middel:

De verwerende partij repliceert in essentie “dat de politieraad haar besluit houdende aanwerving via mobiliteit van 1 inspecteur lokale recherche — mobiliteit 2010-05 (PZ Lanaken) heeft gegrond op feiten waaromtrent ze zich genoegzaam heeft kunnen van vergewissen en waarvan de onjuistheid niet is gebleken.”.

Inzake het ontbreken van enige verwijzing naar de bezwaarprocedure van de verzoeker wordt geen repliek geboden.

5.3. In zijn memorie van wederantwoord herneemt de verzoeker de middelen zoals uiteengezet in zijn verzoekschrift.

5.4. *Beoordeling*

5.4.1. In het derde middel voert de verzoeker aan dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel VI.II.29 RPPol en van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht, op grond waarvan de selectiecommissie onder meer aan de niet geschikt bevonden kandidaten de redenen hiervan moet meedelen, terwijl dit niet gebeurd is waardoor de bestreden beslissing nietig is.

In het vijfde middel voert de verzoeker aan dat de kandidaat Mario Bussolotto benoemd werd op 15 maart 2011 vooraleer de selectieprocedure afgehandeld was vermits over het door de verzoeker bij de selectiecommissie ingediende bezwaar pas op 17 maart 2011 een beslissing genomen werd, hetgeen een schending inhoudt van het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt, van het “patere legem quam ipse fecisti”-beginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het achtste middel voert de verzoeker aan dat de beslissing van de politieraad van 15 maart 2011 geen melding maakt van het door de verzoeker ingediende bezwaarschrift zonder dat dit gemotiveerd wordt waardoor de indruk gewekt wordt dat er geen bezwaarprocedure was. Het nemen van die beslissing zonder de afhandeling van de bezwaarprocedure af te wachten schendt de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

5.4.2. De brief die de verzoeker op 4 maart 2011 ontvangen heeft en waarbij hem meegedeeld werd dat hij niet geschikt was bevonden voor de te begeven betrekking verduidelijkt inderdaad op geen enkele wijze waarom dit het geval is, en dit in strijd met hetgeen voorgeschreven wordt door artikel VI.II.29 RPPol, tweede lid.

Overeenkomstig het derde en het vierde lid van die bepaling kan de kandidaat die niet geschikt is bevonden hiertegen binnen tien dagen na kennisgeving een bezwaarschrift indienen bij de selectiecommissie die oordeelt over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het bezwaarschrift. De verzoeker heeft op 11 maart 2011 een bezwaarschrift ingediend waarin hij onder meer gevraagd heeft dat hem conform artikel VI.II.29, tweede lid RPPol, de redenen meegedeeld zouden worden op basis waarvan hij ongeschikt werd verklaard. Bij brief van 17 maart 2011 heeft de voorzitter van de selectiecommissie de verzoeker de redenen meegedeeld waarom hij ongeschikt werd bevonden.

5.4.3. Op het eerste gezicht lijkt de aanvankelijke onvolkomenheid - het niet meedelen van de motieven - te zijn rechtgezet, aangezien de verzoeker na het indienen van zijn bezwaar in kennis is gesteld van de motieven. Dit standpunt niet kan gevolgd worden. Bij gebreke aan kennis van de motieven voor zijn ongeschiktverklaring is de verzoeker niet in staat gesteld een bezwaar in te dienen tegen de redenen waarom hij ongeschikt werd bevonden. Hij heeft bij gebreke aan kennis van die motieven een “blinde” repliek moet bieden en hij heeft zijn bezwaarschrift moeten gebruiken om de motieven, die hem in strijd met artikel VI.II.29, tweede lid, RPPol niet werden meegedeeld in de brief waarbij hem gemeld werd dat hij ongeschikt was bevonden, te achterhalen. Na mededeling van die motieven op 17 maart 2011 kon hij hiertegen ook geen bezwaar meer indienen vermits de termijn van tien dagen voor het indienen van een bezwaarschrift intussen verstreken was. De selectiecommissie heeft aldus artikel VI.II.29 RPPol miskend.

5.4.4. Bovendien moet vastgesteld worden dat zo het indienen van een (tweede) bezwaarschrift nog tijdig (binnen de 10 dagen) had kunnen gebeuren, dit weinig zin zou gehad hebben nu blijkt dat de politieraad reeds, vooraleer de selectiecommissie het bezwaar behandeld had (17 maart 2011), een definitieve beslissing over de niet geschiktverklaring van de verzoeker en de benoeming van de kandidaat Mario Bussolotto had genomen op 15 maart 2011.

Hoewel uit de lezing van de artikelen VI.II.29 en VI.II.31 RPPol niet expliciet blijkt dat de politieraad geen beslissing kan nemen over de te benoemen kandidaten vooraleer de bezwaarprocedure voor de selectiecommissie afgehandeld is, is dit de logica zelf. Men voorziet immers geen bezwaarprocedure indien het resultaat daarvan niet moet afgewacht worden vooraleer een definitieve beslissing genomen wordt. Een dergelijke bezwaarprocedure zou zinloos zijn.

De bestreden beslissing is aldus genomen met schending van artikel VI.II.29 RPPol, minstens schendt ze de zorgvuldigheidsplicht.

5.4.5. De verzoeker wijst er verder terecht op dat in de beslissing van de politieraad van 15 maart 2011 niet verwezen wordt naar het door hem ingediende bezwaar. De bestreden beslissing schendt aldus ook de motiveringsplicht vermits de verzoeker er het raden naar heeft of zijn bezwaar, en zo ja, in welke mate, het bij de beraadslaging betrokken is. Hij kan zich overigens terecht de vraag stellen of alle leden van de politieraad er wel kennis van hadden dat hij bezwaar had ingediend.

5.4.6. Gelet op het voorgaande dient besloten dat de beslissing waarbij de verzoeker ongeschikt werd bevonden artikel VI.II.29 RPPol, het zorgvuldigheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht schendt. Deze vaststelling heeft tevens tot gevolg dat de beslissing waarbij de kandidaat Mario Bussolotto werd aangesteld minstens de zorgvuldigheidsplicht schendt aangezien zij genomen werd zonder dat de politieraad over alle vereiste gegevens beschikte.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt “de beslissing waarbij (verzoekers) kandidatuur als inspecteur van lokale recherche PZ Lanaken als ‘niet geschikt’ werd bevonden (alook) de beslissing van de politieraad waarbij de heer Mario Bussolotto wordt benoemd als inspecteur van de lokale recherche PZ Lanaken, aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 maart 2011”.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 december 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen